

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

45. De Alahi duce Tridentinorum Ecclesiasticorum omnium hoste, eiusque
funesto interitu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

equum, quem suæ sessioni, suoque vsui
 destinauerat, largitus est.

*Julianus Diaconus lib. 5. cap. 15. & sequentibus. De ge-
 nesi Longobardorum. De Alahi Duce Tridentino-
 rum, Ecclesiasticorum omnium hoste, eiusque fune-
 ro interitu.*

CAP. XLV.

Alahis dux Tridentinorum, cum omnes
 clericos odio prosequeretur, oblitus sum-
 morum beneficiorum, quæ in eum Chunibertus
 impenderat, oblitus etiam iurifurandi,
 quo ei fidelissimus fore iurauerat, cum Chu-
 nibertus abesset, regnum etiam & palatium
 Ticinense inuasit. Chunibertus itaque ad Alahis
 nuncium misit, mandans ei, ut secum singu-
 lare certamen iniret: nec opus esse utriusque
 exercitum fatigare. In quæ verba Alahis mi-
 nime consensit. Cui cum vnus ex suis ge-
 nere Tuscus suaderet: virum fortem bellico-
 sumque appellans, ut contra Chunibertum
 auderet exire: Alahis respondit: Chuniber-
 tus quamuis ebriosus & stupidi cordis sit, ta-
 men valde audax est, & mira fortitudinis.
 Nam tempore patris eius, quando nos eramus
 iuuentuli, habebantur in palatio arietes seu
 verueces miræ magnitudinis, quos ille super
 dorsum illorum lanam apprehendens, exten-
 so brachio à terra leuabat: quod quidem ego
 facere non poteram. Quod Tuscus ille audi-
 tu subiunxit: Si tu cum Chuniberto inire sin-
 gulare

Bb +

386 COLLATION. SACRAR
gulare certamen non audes; me in tuo adie-
torio socium iam amplius non habebis: &
hoc dicens, proripuit se, & statim ad Chri-
bertum aufugit, idque illi nunciauit. Con-
nerunt itaque, vt diximus, vtreq; acies in cam-
pum coronatae. Cumque iam propè effectum
coniungere deberent: Zeno diaconus Trieren-
sis Ecclesiae, qui fuit custos adis beati Iouen-
Baptistae, quae intra eandem ciuitatem sita est,
quam quondam Cundiberga regina con-
xerat: cum nimirum diligeret regem, & metue-
ret, ne rex in bello periret, ait ad regem: Do-
mine rex, omnis vita nostra in tua salute con-
sistit: si tu in bello perieris, omnes nos Alaric-
tyrannus iste per diuersa supplicia exstinguet.
Placeat itaque tibi consilium meum: & da mi-
hi paratum armorum tuorum, vt ego valeam
& pugnabo cum isto tyranno. Si ego ibidem pe-
ro, recuperabis facile causam tuam: si vero
cero, maior tibi, quod seruus tuus viceris, glo-
ria adscribetur. Cumque rex se id facturum pe-
negaret: coeperunt pauci, qui aderant eius
deles, cum lachrymis deposcere, vt ad
quae diaconus dixerat, assensum praeberet. Vi-
ctus autem tandem (vt erat pij cordis) con-
precibus & lachrymis, loricae suam, galeam
atq; ocreas, & caetera arma diacono praebe-
in suaque persona ad praelium dimisit. Len-
e enim ipse diaconus eiusdem staturae & habi-
tus: ita vt cum fuisset de tentorio armatus &

pressus, ab omnibus Chunibertus esse putare-
 tur. Commissam itaque est prælium, & totis
 viribus decertatum. Cumque Alahis illuc ma-
 gis intenderet, ubi regem esse putaret, Chuni-
 bertum se inuasisse putans, diaconum interfe-
 cit. Cumque caput eius amputare præcepisset,
 et levato eo in contum Deo gratias acclama-
 rant, sublata easside clericum se occidisse co-
 gnovit. Tuncque furibundus exclamans, Heu
 me, inquit, nihil egimus: quando ad hoc præ-
 lium gessimus, ut clericum occideremus. Ta-
 le itaque nunc facio votum, ut si Deus mihi
 victoriam iterum dederit, unum puteum de
 testiculis impleam clericorum.

Ceterum Chunibertus suos fere victos ad
 fugam spectare conspiciens, statim se eis osten-
 dit, omniumque corda sublato pauore ad spe-
 randam victoriam erexit. Instruuntur itaque
 veterum acies & hinc Chunibertus, inde Alahis
 ad belli certamina præparantur. Cumque iam
 propinqua acies essent, & se vtræque ad pu-
 gnandum consererent, Chunibertus ad Ala-
 him iterato in hæc verba mandavit: Ecce quã-
 tus populus ex vtraque parte consistit: quid o-
 portet est, ut tanta multitudo pereat? Coniunga-
 mur ille & ego singulari certamine, ut vtri no-
 strum Deus voluerit victoriam donare, is om-
 nem hunc populum saluum & incolumem
 possideat. Cumque Alahim sui exposcerent, ut
 quod faceret quod Chunibertus illi manda-

Bb 5 uerat,

uerat, ipse respondit: Hoc facere non possim,
quia inter contos suos vexillaque, sancti Archangeli Michaelis, ubi ego illi iuravi, imaginem
conspicio. Tunc vnus ex illis inquit: Te
pauore cernis, quod non est: & tibi tardum est
ista meditari. Conferuntur itaque acies pedes
pentibus buccinis: & neutra parte cedentibus
ita est maxima populorum strages. Tandem
crudelis tyrannus Alahis interijt: & Chum-
tus adiuuante Deo victoriam obtinuit. Exer-
tus autem Alahis comperta eius morte, sine
subsidiū arripuit. E quibus, quos multo
perculit, Addua fluuius absorpsit. Caput
que Alahis detruncatum, & crura eius
Iunt, informeque tantum truncumque
uera remansit. In hoc bello Forouil-
exercitus minime fuit: quia cum inuitus
hi iurasset: propterea nec Regi Chum-
nec Alahi auxilium tulit, sed cum illi
committerent, ipsi ad propria sunt reuert-
tur Alahi hoc modo deleto, Rex Chum-
corpus Zenoni diaconi ante fores in
B. Ioannis, quam ipse erexerat, miraculo-
re mandauit. Ipse vero regnatus, cum
exultatione & triumpho victoria, Tunc
reuersus est.

Petrus venerabilis Abbas Cluniacensis lib. 1. c. 1. m. 1.
culorum. De quodam Ecclesiasticorum & Episcoporum
rum oppressore, qui visibiliter à diabolis captus,
per aëra subuectus est, stupentibus qui aderant v-
uersis.